

Da hensigten med skattefritagelsesbestemmelserne således i første række er at fritage bo, skifteret og skattevæsen for arbejdet med udfindelse af grundlaget for en egentlig skatteansættelse, vil det være mindre hensigtsmæssigt at lade spørgsmålet om skattefrihed bero på, hvor store indtægter boet vil konstatere i forbindelse med en sådan indkomstopgørelse.

Bestemmelserne om skattefrihed må derfor udformes således, at man undgår indkomstopgørelsen og skattemyndighedens efterprøvelse af denne. Fritagelsen må bero på faktorer, der er lette at konstatere, og som i det store antal tilfælde kommer til at omfatte de boer, hvor den skattepligtige indkomst er ret lille. Når lovforslaget gør skattefriheden betinget af størrelsen af de registrerede aktiver og den registrerede formue, skyldes det derfor, dels at disse faktorer let kan konstateres, dels at de må anses for egnede til at udskille de boer, der typisk ønskes fritaget. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (afsnit III, 3), at man har været opmærksom på, at der vil være tilfælde, hvor det skattefri bo har betydelige indtægter og avancer.

Spørgsmål 14:

Kan udbetaling af arbejds- eller administrationsvederlag til andre end de i den foreslåede § 28, 2. pkt., nævnte fratrækkes ved boets indkomstopgørelse? Er der fastsat nogen grænse for størrelsen af arbejds- eller administrationsvederlag?

Svar:

Også arbejds- eller administrationsvederlag, som boet udbetaler til andre end arvingerne, den længstlevende ægtefælle eller legatarerne, vil kunne fratrækkes ved boets indkomstopgørelse. Hvis boet omfatter en erhvervsvirksomhed, som fortsætter driften under bobehandlingen, vil udbetalte lønninger til de ansatte i virksomheden således kunne bringes til fradrag. Undertiden vil der måske være behov for at antage særlig bistand til i afdødes sted at forestå virksomhedens ledelse, så længe bobehandlingen står på, eller indtil boet kan få virksomheden afhændet til tredjemand eller en arving. Det vederlag, der må ydes for et sådant arbejde, kan på samme måde fratrækkes af boet ved indkomstopgørelsen.

Loven fastsætter ikke nogen bestemt grænse for, hvor store vederlag der vil kunne blive tale om at fradrage ved indkomstopgørelsen. Vederlaget må svare til, hvad der under andre forhold må ydes i løn for det udførte arbejde. Hvor arbejdet udføres af en person, som ikke har anpart i boet, og som ikke på anden måde er særlig knyttet til boet eller til de berettigede, vil boet og den, der skal udføre arbejdet, som regel have modstående interesser ved vederlagsfastsættelsen. Udføres arbejdet derimod af en arving, ægtefællen eller en legatar, vil boet og den, som skal udføre arbejdet, ofte kunne se en fordel i at fravige den løn, som ville blive fastsat under andre forhold. Arvingen (ægtefællen eller legataren), som udfører et arbejde for boet, vil ofte være interesseret i at få arbejdsvederlaget ansat så lavt som muligt. Boet skal så til gengæld yde ham fornøden kompensation for det lave vederlag i forbindelse med arveudlægget. Herved opnår arvingen, at vederlaget unddrages personbeskatning efter den almindelige progressive skatteskala. Boet kan ikke fradrage vederlaget ved indkomstopgørelsen og bliver derfor beskattet af beløbet. Ved arveudlægget skal der yderligere svares arveafgift af det sparede vederlag. Den ret lave dødsbo-beskatning vil imidlertid selv sammenlagt med arveafgiften ofte være en hel del mindre end den progressive personskat.

Som vist vil der i disse særlige situationer, hvor der er tale om arbejde, som enten udføres af en arving (ægtefællen, en legatar) eller af en person, der på anden måde er knyttet til boet eller til de berettigede i boet, være anledning for skattemyndighederne til at påse, at der kommer til at bestå et rimeligt forhold mellem arbejdsydelse og arbejdsvederlag.

Det er hensigten at fremkomme med ændringsforslag til lovforslaget, hvorved det gøres helt klart, at der skal ansættes et arbejdsvederlag i alle tilfælde, hvor en arving, ægtefællen eller en legatar faktisk udfører et ikke ganske uvæsentligt arbejde for boet.

Spørgsmål 15:

Hvorledes kan boet eller en berettiget i boet, forinden skattemæssig succession er sket, tilstrækkelig hurtigt opnå skattevæsenets afgørelse af, om et aktiv anses for